

sig dog ikke ved at lade selv den meest fortjente Officer hædres med det samme simple Dannebrogskors, som den simpleste Menige kunde faae, som Indsiddere og enhver Anden, naar han ellers var fortjent af Staten kunde faae. — Selv den Tid altsaa troede ikke, at Officeren led nogensomhelst Ulempe ved, at han nød en Anerkjendelse, der var fælles for ham og for den Menige. Skulde det da være muligt, at nærværende Tid, hvis Løsen er Frihed og Lighed, skulde finde det uforeneligt med Officerstandens Værdighed, at han med Hensyn til den folkelige Anerkjendelse, som igjennem denne Lov skulde blive ham tildeelt, kom til at staae paa samme Straa, som den Menige? Jeg kan umuligt antage det og skal derfor ikke tillade mig enten at opholde Thinget længere eller spille flere Ord paa dette, som det forekommer mig, i enhver Henseende ubetimelige Forslag.

Formanden: Ja, da jeg ikke har gjort nogen Bemærkning med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 21, saa er det jo en Selvfølge, at jeg i ingen Henseende kan dele den ærede sidste Talers Mening, at der i dette Forslag skulde være Nogetsomhelst, som stod i Strid med den vedtagne Grundlov (Latter).

Sagd: Det er rigtignok drøie Beskyldninger, der ere fremsførte mod Forslaget, men jeg synes dog ikke, at de i Virkeligheden ere saa tunge og vægtige, som de lade til. Den ærede Rigsdagsmand spurgte for det Første, om dette Forslag ikke staaer i Strid med Nutidens Anskuelser. Dette er meget muligt! Foraaavidt man nemlig mener, at Nutidens Anskuelser skulle gaae ud paa at omstyrte alle Fortidens Institutioner, er det vist, at Forslaget staaer i Strid med Nutiden, men i den Retning har jeg aldrig hyllet Nutidens Anskuelser, at jeg vil omstyrte, hvad jeg i og for sig anseer for Dphøiet og Godt. Jeg hylber kun Friheden, foraaavidt som den kan tjene til at befordre Ret-

færdigheden og Almeenvellet. Naar forøvrigt den ærede Rigsdagsmand har draget en Parallel mellem Invaliderne og Rigsdagsmændene (Latter), saa turde det dog vistnok være noget vanskeligt at gennemføre denne, thi, vil han have fuldkommen Lighed, saa kan jeg virkelig ikke indsee, hvorfor det skulde ansees for en Statsforbrydelse at asprygge en Rigsdagsmand, medens det derimod bliver anseet for en ganske almindelig Politiefag at gjøre det ved en Invalid. Altsaa, vil han drage en Paralel, saa maa han vistnok udføre Sammenligninger i alle Retninger og ikke i et enkelt. Den ærede Rigsdagsmand opholdt sig saameget over, at den, som har stillet Vædringsforslagene Nr. 19 og 20, ogsaa har stillet det under Nr. 21. Jeg forundrer mig kun over hans Forundring, da det jo netop er fordi de førstnævnte Forslag ikke ere blevne antagne, at jeg har stillet det nærværende. Jeg gaaer ud fra den Anskuelse, at, naar man ikke giver Officererne Noget, som er anstændigt, Noget, som er nogenlunde passende, saa skal man heller ikke indbesatte dem under en Invalidelov, thi at tilbyde dem en saa hvist ubetydelig Understøttelse paa de Betingelser, som Invalideloven indeholder, anseer jeg for at være i høieste Grad uanstændigt. Jeg kan ikke lade være at kaste Blikket paa de praktiske Følger af denne Invalidelov, naar den bliver bragt i Anvendelse; jeg tænker mig f. Ex. en af vore hæderlige Generaler, f. Ex. Seierherren ved Fredericia eller General Rye, eller en anden Mand, som Nationen maa erkjende den staaer i høi Taknemmelighedsgjæld til; nu forudsætter jeg, at en saadan Mand har paadraget sig Lamhed, har mistet det halve af Foden eller faaet en lignende Skade, hvorefter han vil blive at hense under 5te Klasse, saa skal han henvises til Invalidecommissionen, for at denne kan undersøge og paafjende hans Beskadigelse (Flere Stemmer: Ja!).